

Leteča hišica

V mestu prebivajo hiše. Sive, hude in domišljave. In nič drugega. Niti ene zelene bilke ni nikjer. V hišah prebivajo odrasli, otroci in postelje za ljudi in posteljice za otroke. Medvedki spijo sede, zato posteljic ne potrebujejo. Ena hiša pa ni taka kot druge. Dolgočasi se med pustimi hišami.

Zato neko noč odleti na ponočevanje. Z otroki v posteljicah, z medvedkom in s sliko na steni. Leti in leti nad zelenimi polji, nad belo cesto in nad hišo, ki je doma v zelenem polju. Prileti hiša tja, kjer so doma drevesa in rože in kjer ne stanuje še nobena hiša. Tu se naša hiša spusti na zemljo, in ker je neprespana, zaspi. Prebudijo pa se otroci v posteljicah, zlezejo iz njih in najprej začudeno gledajo, od kod toliko sončevih zajčkov po tleh. Odidejo otroci na balkone, gledajo začudeno in se sprašujejo:

Kje pa smo? Ampak jim je vseč, da so tukaj, kjer so: v zelenju, med drevjem, med sončnimi zajčki. Stečejo ven, se primejo za roke in raziskujejo novo deželo. Pridejo med drevje, igrajo se in se lovijo. Potlej posedejo, in že se večeri. Zbojijo se, da se bojo zjutraj spet zbudili v mestu, kjer so doma samo hiše in kjer ni trave, ne rož in ne drevja, še bilke ni nobene. Spomnijo se in začnejo nabirati majhna drevesca, sadike in vejice. Polna naročja jih nanesejo v hišo. Toliko zelenja je, da so napolnjeni z njim vsi prostori v hiši pa tudi vsi balkoni. Hiša je zdaj zelena hiša.

Potem se hiša zbudi in sklene, da se vrne v svoje mesto. Poleti in odnese v večer otroke in mlada drevesa. Ko leti nad domačim mestom, kjer so stanovale samo sive oknaste hiše, začnejo otroci metati na mesto zelene sadike. Zdaj je tako, kot da dežuje z neba gozd in pokriva ceste in potoke in trge v mestu. Potem se hiša spet nastani v svoji ulici in na svoji številki.

Zjutraj se zbudijo mestni prebivalci: očetje, dedki, mamice, babice, tete, strici, punčke in fantje in gledajo začudeno: vse mesto je zeleno. Rastejo lipe, topoli, jerebike, gabri, bukve, jeseni, smreke, macesni, cvetijo rožni grmi. Zdaj v mestu ne prebivajo samo hiše, ampak rase tudi drevje, ki je zeleno. Hiše niso več sive in hišaste, ampak so vesele in prijetne, in tudi sonce se ustavlja nad hišami vsak dan in pravi: kako prijazno mesto! Kar naselilo bi se tukaj, če ne bi bilo na službenem potovanju.

Naloge:

1. Povejte sošolcem, kaj si mislite o zgodbi. Kakšno je po vašem mnenju sporočilo zgodbe?
2. V parih ali majhnih skupinah razpravljajte o tem, ali je za mesta pomembno, da imajo veliko zelenih površin. Kakšne prednosti ima to za prebivalce in okolje? Kakšne so lahko slabosti?
3. Napišite pismo z vidika enega od otrok svojim prijateljem v starem sivem mestu. Opišite, kako se je njihovo življenje v novi zeleni hiši spremenilo.
4. Napišite nadaljevanje zgodbe, v katerem zelena hiša in otroci doživijo novo pustolovščino.